

**Protokół z VI posiedzenia
Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów
w dniu 14 kwietnia 2014 roku.**

Na posiedzeniu obecni byli członkowie Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów (Rady). Obrady odbyły się w dniu 14 kwietnia 2014 roku w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Małopolskiego, ul. Raclawicka 56, Sala Sesyjna.

I. Otwarcie posiedzenia, przyjęcie porządku obrad.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, przywitał członków Rady i gości przybyłych na posiedzenie. Następnie bez uwag został przyjęty protokół z poprzedniego posiedzenia. Przedstawił dwóch nowych członków Rady: Panią Magdalenę Kras-Pyzik, Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Tarnowie oraz Pana Waldemara Jurasza, Zastępcę Dyrektora Urzędu Ochrony Konsumentów, Delegatura w Krakowie oraz wręczył Akt powołania Pani Magdaleny Kras-Pyzik.

Równocześnie poinformował o konieczności wprowadzenia zmian do programu. Pierwsza zmiana dotyczyła zakończenia prac legislacyjnych w Sejmie RP nad ustawą o prawach konsumenta i ustalania 3 - miesięcznego vacatio legis. Nakreślił problem zbyt krótkiego okresu czasu przewidzianego dla przedsiębiorców na dostosowanie swoich działań do nowych przepisów oraz przedstawił propozycję wystąpienia z apelem do Pana Marka Biernackiego, Ministra Sprawiedliwości o 6 miesięczne vacatio legis. Rada przyjęła apel nr 3/2014 jednogłośnie.

Kolejna zmiana dotyczyła wprowadzenia do porządku obrad wystąpienia Pani dr Małgorzaty Nowacek - Zaremby, Dyrektora Urzędu Regulacji Energetyki, Południowo-Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie dotyczącego „Zbioru Praw odbiorców energii elektrycznej i paliw gazowych”. Wypowiedź ta była nawiązaniem do szkolenia w zakresie nowelizacji Ustawy Prawo energetyczne, które odbyło się 9 grudnia 2013 r., podczas IV posiedzenia Rady. „Zbiór praw konsumentów energii elektrycznej i paliw gazowych” to krótki przewodnik dla konsumentów, jest źródłem praktycznych informacji na temat praw konsumentów (gospodarstw domowych) na rynku energii elektrycznej. Jego opracowanie jest wynikiem wdrożenia Dyrektywy 72/2009 i Dyrektywy 73/2009, która gwarantuje konsumentowi dostęp do jasnych i zrozumiałych informacji na temat ich praw w tym zakresie. Opracowanie jest dostępne na stronie internetowej URE, jego autorami są Urząd Regulacji Energetyki oraz Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Obowiązek dostarczenia zbioru konsumentom - odbiorcom paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym spoczywa na sprzedawcy, z którym ma zawartą umowę sprzedaży lub umowę kompleksową. W formie broszurowej zostanie on dostarczony do gospodarstw domowych.

Głównym celem opracowanego dokumentu jest zwiększenie świadomości odbiorców w gospodarstwach domowych dotyczących ich praw – dostęp do informacji oraz edukacja. Ponadto, zachęcenie ich do aktywnego działania na rynku, poszukiwania korzystnych ofert zakupu energii, rozważnych wyborów i podejmowania decyzji w zakresie zmiany sprzedawcy. Dzięki temu zwiększy się presja konsumentów na sprzedawców w celu zapewnienia odpowiednich standardów jakości obsługi, a przez to zwiększy się konkurencja na rynku gospodarstw domowych,

II. Działalność i kompetencje Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego, w tym płaszczyzny współpracy z powiatowymi rzecznikami konsumentów.

Pan Józef Łoś, Małopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny, pokrótce przedstawił podstawy prawne działania Inspektoratu w Krakowie.

Inspektorat obejmuje zakresem swojego działania teren województwa małopolskiego. W strukturze są dwie Delegatury Inspektoratu, Delegatura w Nowym Sączu obejmująca obszary powiatów gorlickiego, limanowskiego, nowosądeckiego oraz Nowy Sącz - miasto na prawach powiatu (email: nowy_sacz@wif.malopolska.pl) oraz Delegatura w Tarnowie: obszary powiatów brzeskiego, bocheńskiego, dąbrowskiego, tarnowskiego oraz Tarnowa - miasta na prawach powiatu (email: tarnow@wif.malopolska.pl).

Do zadań Inspektoratu należy sprawowanie nadzoru nad jakością i obrotem produktami leczniczymi oraz wyrobami medycznymi w celu zabezpieczenia interesu społecznego w zakresie bezpieczeństwa zdrowia i życia obywateli przy stosowaniu produktów leczniczych i wyrobów medycznych znajdujących się w hurtowniach farmaceutycznych, aptekach, punktach aptecznych i placówkach obrotu pozaaptecznego, na terenie województwa małopolskiego.

Pan Józef Łoś poinformował, że MWIF wykonuje w imieniu Wojewody Małopolskiego zadania i kompetencje Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej wymienionej w Rozdziale 8 ustawy Prawo Farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 z późn. zm.). Omówił kwestię zwrotu leku do apteki, który jest możliwy jedynie w przypadku gdy lek będzie błędnie wydany, niezgodnie z receptą lub wykazania wady fabrycznej leku. W pozostałych przypadkach, gdy apteka wyda lek nie ma możliwości zwrotu leku i ponownego wprowadzenia go do obrotu.

Następnie przedstawił komórki organizacyjne Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w Krakowie oraz decyzje podejmowane przez organy Inspekcji Farmaceutycznej, w zakresie:

- wstrzymania lub wycofania z obrotu lub stosowania w zakładach opieki zdrowotnej produktów leczniczych w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia, że dany produkt lub wyrób nie jest dopuszczony do obrotu w Polsce,
- wstrzymania lub wycofania z obrotu lub stosowania w zakładach opieki zdrowotnej produktów leczniczych w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia, że dany produkt lub wyrób posiada wadę jakościową,
- wstrzymania lub wycofania z aptek ogólnodostępnych i hurtowni farmaceutycznych towarów, którymi obrót jest niedozwolony,
- wstrzymania w obrocie wyrobów medycznych w przypadku podejrzenia, że dany wyrób nie odpowiada ustalonym dla niego wymaganiom jakościowym. MWIF może

jedynie wstrzymać produkt na terenie Małopolski, decyzję o wycofaniu z obrotu podejmuje Główny Inspektor Farmaceutyczny.

- udzielenia, zmiany, cofnięcia lub odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie apteki, punktu aptecznego.
- prowadzenie rejestrów produktów leczniczych dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Na terenie Małopolski jest 1600 takich podmiotów.

Następnie przybliżył zakres zadań Laboratorium Kontroli Jakości Leków, który przede wszystkim wykonuje badania jakościowe produktów leczniczych, w tym badania kontrolne jakości leków recepturowych i aptecznych pobranych w trakcie kontroli oraz przeprowadza kontrolę seryjną wstępną surowców do sporządzania leków recepturowych i aptecznych. Poinformował, iż laboratorium może wykonywać badania na podstawie zleceń w zakresie analizy farmaceutycznej pod warunkiem, że nie naruszy to realizacji obowiązków ustawowych. Koszty badań wykonanych na podstawie zleceń obciążają zleceniodawcę.

Pan Marek Wieroński, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Wadowicach, zwrócił się z pytaniem, czy MWIF zajmuje się również kontrolą produktów paramedycznych. Pan Józef Łoś w odpowiedzi poinformował, iż jeżeli przypadek dotyczy będzie suplementu diety lub produktu spożywczego, to właściwą instytucją będzie Inspekcja Sanitarna. Jeżeli natomiast istnieje podejrzenie, że ktoś wprowadza do obrotu lek bez zezwolenia, to należy zwrócić się do organów ścigania. Kolejne pytania dotyczyły kosztu przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Pan Józef Łoś poinformował, że koszt taki zależy od specyfiki badania. Z uwagi na fakt, iż jest to badanie prowadzone w oparciu o konkretną specyfikację (tożsamość, substancje pomocnicze, itd.) koszt może osiągać kilkadziesiąt tysięcy.

Pani Marianna Derela, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Proszowicach, poprosiła o omówienie kwestii dotyczącej sprzedaży leków w supermarketach. Odpowiadając Pan Józef Łoś wyjaśnił, że istnieje asortyment leków, które mogą być wprowadzone do sprzedaży w sieciach ogólnodostępnych. W rozporządzeniu o obrocie aptecznym znajduje się załącznik określający jakie leki mogą być w ten sposób sprzedawane. Zwrócił uwagę, iż w supermarketach wprowadzonych jest do obrotu dużo suplementów diety, które przypominają do złudzenia produkt leczniczy. Wynika to z chęci ominięcia długiej procedury otrzymania zezwolenia na produkcję i wprowadzenie do obrotu leku.

Pani Kinga Czarnota, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Bochni, poruszyła problem płatnych badań leków wprowadzonych do obrotu, w przypadku gdy strona wnosi wniosek o nieprawidłowych działaniach leku, jego niskiej jakości i wadliwości. Pan Józef Łoś podkreślił, iż są to dwie różne kwestie. Należy oddzielić wady jakościowe od skuteczności działania leku oczekiwanej przez pacjenta. W przypadku niepożądanego działania leku, gdy skuteczność leku jest inna od oczekiwanej, pacjent powinien zgłosić to lekarzowi prowadzącemu, który następnie zgłasza to Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, prowadzącemu rejestr niepożądanych działań wszystkich leków. Nie jest to kwestia normy jakościowej. Badanie jakościowe, przeprowadzone w Laboratorium Kontroli Jakości Leków nic by nie wykazało, ponieważ sprawdzana byłaby specyfikacja rejestracyjna. Lek może wycofać z rynku Europejska Agencja Leków po zebraniu danych i przeprowadzeniu szeregu badań, w tym klinicznych. Pani Kinga Czarnota poprosiła następnie o wyjaśnienie kwestii obrotu pozaaptecznego. Pan Józef Łoś wyjaśnił, iż w prawie farmaceutycznym

rozdzielone są następujące podmioty uprawnione do wydawania (sprzedawania) produktów leczniczych: apteki ogólnodostępne, punkty apteczne oraz podmioty uprawnione do prowadzenia obrotu pozaaptecznego, tj. sklepy zielarsko-medyczne, sklepy specjalistyczne zaopatrzenia medycznego, sklepy ogólnodostępne. Pani Kinga Czarnota zadała pytanie o sposób postępowania w przypadku otrzymania w aptece niewłaściwego leku z uwagi na nieczytelnie wypisaną receptę - czy ten lek można uznać za lek źle wydany i czy można go zwrócić? Pan Józef Łoś potwierdził, iż również do Inspekcji wpływają wnioski w tej sprawie. Jednakże w 99% przypadkach, nawet gdy recepta była wypisana nieczytelnie, lek został wydany zgodnie z zaleceniami lekarza. Problem zakazu zwrotu wynika z faktu, iż lek jest specjalnym produktem i związku z tym prawo farmaceutyczne przewiduje jedynie zakup jednostronny: producent - hurt - detal. Ponowne wprowadzenie zwróconego leku do obrotu wiąże się z niebezpieczeństwem np. przechowywania leku w złych warunkach, które może wpłynąć na działanie leku.

Pan Stanisław Fecko, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Zakopanym, zwrócił się z pytaniem dotyczącym urządzeń wspomagających leczenie, które sprzedawane są podczas pokazów. Pan Józef Łoś wyjaśnił, iż w tym przypadku mowa jest o produkcie, a nie wyrobie medycznym, o którym mówi Ustawa z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych. Każdy wyrób medyczny, który jest zarejestrowany u Prezesa Urzędu Rejestracji Wyrobów Medycznych posiada certyfikat. W przypadku jego braku sprawę należy zgłosić do Inspekcji, która zabezpiecza wyrób, ale postępowanie prowadzi Urząd Rejestracji.

III. Dyskusja nad propozycją stanowiska Rady w sprawie wyłączenia z Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 835/2011 z dnia 19 sierpnia 2011 r. produktów regionalnych. Przyjęcie stanowiska Rady.

Pan Krzysztof Ankiewicz, Małopolski Wojewódzki Lekarz Weterynarii poinformował zebranych, iż w zakresie bezpieczeństwa żywności Inspekcja Weterynarii przede wszystkim zajmuje się nadzorem nad pozyskiwaniem żywności, przetwarzaniem i jej przechowywaniem. Z kolei nadzór nad obrotem żywności pochodzenia zwierzęcego sprawuje Państwowa Inspekcja Sanitarna. Przedstawił genezę problemu WWA (wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych). Poinformował, iż w 2002 r. Komisja Europejska ustaliła normy obowiązujące obecnie (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r.). Od tego roku Polska brała udział w pracach nad nowymi przepisami prawnymi. Przeprowadzone zostały konsultacje, na podstawie których Polska poparła wniosek zmniejszenia poziomów WWA. W związku z tym od września br. zostanie wprowadzona bardzo rygorystyczna norma, która zmniejsza poziom substancji rakotwórczych: benzo[a]pirenu z 5 na 3, a w przypadku sumy WWA z 30 na 12. Jednakże w konsultacjach tych nie uwzględniono tradycyjnej metody wytwarzania wędlin. W Małopolsce, z uwagi na brak możliwości spełnienia norm przez producentów ok. 60% wędlin będzie musiało zostać wycofanych z rynku. Dotyczy to głównie kiełbas cienkich i kabanosów. Prawo wspólnotowe nakłada na producenta obowiązek wycofania produktu z rynku i podjęcia działań naprawczych. Producent będzie zobowiązany po ich przeprowadzeniu przedstawić badania, które udowodnią, że produkt spełnia nowe kryteria.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, podkreślił, iż Rada dostrzega problem Małopolskich producentów wędlin, wytwarzanych metodą tradycyjną, którzy przez niedopilnowanie i opieszałość władz tracą możliwość produkowania i sprzedawania swoich towarów. Zwrócił się z pytaniem czy jest możliwość odroczenia o 1 rok wejścia w życie przepisów lub wyłączenia z obowiązywania przepisów produktów wpisanych na listę produktów tradycyjnych. Poprosił również o wskazanie działań, które mogłaby podjąć Rada, w celu ewentualnego odroczenia decyzji.

Pan Krzysztof Ankiewicz potwierdził, iż jest konieczność podjęcia wszelkich działań mogących wpłynąć na zmianę przepisów, ponieważ w Małopolsce skala problemu dotyczy 185 podmiotów, które stosują tradycyjną metodę wędzenia wędlin. Ich produkcja zostanie albo wyeliminowana albo ograniczona.

Pan Jan Grabski, Dyrektor Departamentu Rolnictwa i Geodezji UMWM, odpowiadając na pytanie poinformował zebranych, iż Sejmik Województwa Małopolskiego oraz Konwent Marszałków przyjęli rezolucję i stanowisko w tej sprawie. Zaproponował, by członkowie Rady zapoznali się z treścią ww. dokumentów i odnieśli się do nich. Rada zgodziła się, iż należy dać konsumentom prawo wyboru czy będą chcieli spożywać wędliny z podwyższonym WWA czy nie i podjęła decyzję o przyjęciu stanowiska nr 1/2014 w sprawie poparcia Rezolucji Nr 40/14 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 stycznia 2014 r. w sprawie wdrożenia w Polsce Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 835/2011 z dnia 19 sierpnia 2011 r., zmieniającego Rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 odnośnie do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w środkach spożywczych. Dwóch członków wstrzymało się od głosu.

IV. Wniosek o dokonanie zmiany w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych w kontekście wpisywania do rejestru dłużników, a nie dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.

Pan Marek Wieroński, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Wadowicach, przypomniał zebranym, iż na ostatnim posiedzeniu Rady postulowano dokonanie zmiany w Ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych poprzez uzupełnienie treści Ustawy o zapis chroniący Konsumentów, w ten sposób, iż umieszczenie konsumenta w rejestrze dłużników musiałoby być warunkowane posiadaniem przez wnioskodawcę tytułu wykonawczego. Zaznaczył, iż tylko konsument został wyłączony z takiej instytucji ochronnej. Jego doświadczenia jednoznacznie pokazują, iż ma miejsce nadużywanie tej ustawy. Przedsiębiorcy zamiast dochodzić roszczeń na drodze sądowej egzekwują je wykorzystując tę Ustawę i wpisują konsumenta na listę dłużników. Z kolei dochodzenie roszczeń konsumentów z tytułu niesłusznego umieszczenia na liście dłużników jest dla konsumenta bardzo uciążliwe, kosztowne i czasochłonne.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, przystąpił do głosowania. Rada przyjęła stanowisko nr 2/2014 jednogłośnie.

V. Niewłaściwe realizowanie umów przez firmy telekomunikacyjne, w szczególności niewywiązywanie się z dostarczania zadeklarowanej prędkości internetu.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, Miejski Rzecznik Konsumentów w Krakowie, przybliżył temat dochodzenia przez konsumentów roszczeń z tytułu dostępu do internetu i praktycznych problemów z tym związanych. Wiele zapisów prawa telekomunikacyjnego jest anachronicznych i nie odzwierciedla problemów z jakimi spotykają się konsumenci jako uczestnicy ww. rynku. Zauważył m.in., iż jednym z problemów jest oferowanie przez operatorów w treści umowy minimalnego dopuszczalnego, bądź też maksymalnego transferu, podczas gdy różnice w faktycznie dostarczonym transferze są bardzo duże i sięgają kilkudziesięciu procent.

Pan Jerzy Gramatyka poinformował, iż zgodnie z Art. 56 ust. 3 pkt 12 ustawy z dnia Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) umowa powinna określać dane dotyczące jakości świadczonych usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust.2a.cyt. ustawy. Artykuł ten wskazuje, że w celu zapobiegania pogorszeniu się jakości usług telekomunikacyjnych oraz utrudnieniom lub spowolnieniom ruchu w sieciach telekomunikacyjnych Prezes UKE, po uprzednim skonsultowaniu z Komisją Europejską, może określić dla danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w drodze decyzji administracyjnej, minimalne wymagania w zakresie jakości tych usług. Jednakże w praktyce regulator z tej możliwości nie korzysta. W związku z tym konsument musi udowodniać, iż doszło do rażącego naruszenia umowy. Konieczna jest zmiana tego martwego przepisu, która zobowiązywałaby operatora do określania maksymalnej rozpiętości pomiędzy podawanymi przez operatora wartościami w Umowie, a faktycznie dostarczonymi wartościami konsumentom. Przykładem może być nowa wchodząca dynamicznie na rynek technologia LTE. Prawie wszyscy operatorzy prezentując ofertę dostępu do ww. usługi podają wyłącznie maksymalne wartości transferu danych, które w praktyce są niemożliwe do osiągnięcia z uwagi na uwarunkowania techniczne. Oznacza to, że użytkownik musi się liczyć z dużymi wahaniami prędkości.

Jeżeli w umowie zostały zamieszczone postanowienia dotyczące minimalnego poziomu jakości świadczonych usług dostępu do Internetu (np. prędkość i limit transmisji danych od i do urządzenia konsumenta), to gdy okazuje się, że warunki te nie są dotrzymywane, niezadowolony klient może skorzystać z roszczeń przysługujących mu w stosunku do operatora. Jednak poszczególni operatorzy w różny sposób określają przysługujące abonentowi roszczenia, trudno zatem faktycznie porównać ich oferty. Najczęściej operatorzy umieszczają w umowach postanowienia, stosownie do których, w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonych usług, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości oznaczonej części ponoszonej przez abonenta miesięcznej opłaty stałej (np. 1/60, 1/30) za każdy dzień obniżenia poziomu jakości świadczonych usług.

Zauważył również, iż problemem jest wykazanie odpowiedzialności operatora za naruszenie tych przepisów, ponieważ konsument jest w stanie sprawdzić pod względem technicznym i wykonać test szybkości łącza internetowego, jednakże będzie miał trudność z wykazaniem, że np. przerwa w dostępie do ww. usługi nie była krótkotrwała i przemijająca.

Kolejnym problemem jest możliwość odstąpienia od takiej umowy, zwłaszcza jeżeli jej przedmiotem jest kilka różnego rodzaju usług. Wykazanie zasadności takiego roszczenia z uwagi na treść art. 493 § 2 Kodeksu cywilnego wiązać się bowiem musiałoby z koniecznością udowodnienia po stronie abonenta, że częściowe jego wykonanie nie miałooby dla niego znaczenia z uwagi na właściwość zobowiązania lub cel umowy wiadomy drugiej stronie.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, zwrócił się do członków Rady z propozycją, by Rada wystąpiła z apelem do Urzędu Komunikacji Elektronicznej w ww. sprawie. Rada przyjęła apel nr 4/2014 jednogłośnie.

VI. Dyskusja nad propozycją stanowiska Rady dotyczącego handlu poza lokalem. Podjęcie stanowiska Rady.

Na wstępie Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady poinformował, iż nadal definicja handlu poza lokalem przedsiębiorstwa jest niespójna. Następnie odczytał propozycję stanowiska Rady nr 3/2014. Rada przyjęła stanowisko jednogłośnie.

VII. Projekt apelu Rady do Zarządu Województwa Małopolskiego dotyczący zwrócenia samorządom uwagi na miejsca użyteczności publicznej, w których dokonuje się sprzedaż poza lokalem.

Pan Krzysztof Podgórski, odczytał propozycję apelu. Członkowie Rady ustalili, iż wniosek zostanie skierowany do władz samorządowych powiatów i gmin województwa małopolskiego, przedstawicieli biznesu i innych podmiotów, w których nadzorze pozostają tzw. miejsca użyteczności publicznej, takie jak przychodnie, szpitale, szkoły, przedszkola w celu zwrócenia uwagi na istniejący problem.

Pan Marek Jasiński, Małopolski Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, był przeciwny przyjęciu apelu, ponieważ w jego odczuciu przedstawiony apel ogranicza dostęp do zakupów. Pani Marianna Derela, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Proszowicach, poprosiła o wykreślenie zapisu odnoszącego się do władz kościelnych, w tym parafii.

Pan Krzysztof Podgórski, zgodził się z przedmówczynią i zaproponował wykreślenie ww. zapisu oraz zmianę z „zakazania organizacji” na „rozważenie zasadności organizacji w tych miejscach wszelkich pokazów”. Podkreślił, że Rada nie chce zakazywać, lecz zwrócić uwagę na problem, a decyzję pozostawić w gestii właściwego podmiotu.

Pani Ewa Kała, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Nowym Targu, odnosząc się do propozycji przedmówcy zaproponowała zmianę zapisu na „rozważenie zasadności udostępnienia w tych miejscach pomieszczeń na organizację w tych miejscach wszelkich pokazów”.

Następnie Pan Krzysztof Podgórski odczytał apel uwzględniający wszystkie poprawki. Rada przyjęła w tej formie apel nr 5/2014 jednogłośnie.

VIII. Nieprawidłowości w zakresie trybu zwolnienia osób starszych z opłaty abonamentowej – wypracowanie pisma do Rzecznika Praw Obywatelskich.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, poinformował, iż Rzecznik Praw Obywatelskich podejmował już 5 interwencji w sprawach związanych z abonamentem, w tym zwalniania osób starszych z opłaty abonamentowej. W związku z tym zaproponował, aby Rada wysłała do Rzecznika pismo w celu zwrócenia uwagi na potencjalne skutki prawne związane z podjęciem przez KRRiT uchwały dotyczącej umorzenia należności wynikających z opłaty abonamentowej, która może zablokować ogłoszenie upadłości zarówno konsumenta jak i przedsiębiorcy. Członkowie Rady zadecydowali jednogłośnie o przesłaniu do Rzecznika Praw Obywatelskich apelu nr 6/2014 o rozważenie celowości wystąpienia do przewodniczącego KRRiT w tej sprawie.

IX. Ustalenie tematów na kolejne posiedzenie Rady oraz zamknięcie obrad Rady.

Ustalono, iż kolejne posiedzenie Rady odbędzie się w czerwcu 2014 r.

Propozycja tematów:

- 1) Dyskusja nt. abonamentu telewizyjnego – zaproszenie do udziału w posiedzeniu Rady przedstawicieli Departamentu Prawnego KRRiT, Rzecznika Praw Obywatelskich, Poczty Polskiej i innych organów i instytucji.
- 2) Działalność muzealna w Małopolsce – problem muzeum prywatnego, które nie jest zarejestrowane w Rejestrze Placówek Muzealnych, a posługuje się nazwą „muzeum”. Podczas spotkania omówiony będzie problem udostępniania za darmo wejścia dla osób niepełnosprawnych w niedzielę, gdy nie pracują przewodnicy. Do udziału w posiedzeniu zaproszeni będą: przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego oraz osoby odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami muzealnymi.
- 3) Towarzystwa ubezpieczeniowe i banki - zaproszenie przedstawiciela Komisji Nadzoru Finansowego.

Protokół sporządziła:

Małgorzata Gibas

Sekretariat Rady

Departament Rozwoju Gospodarczego UMWM